

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej o administracji krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. listopada 1897 do 30. września 1898.

Wysoki Sejmie!

Wedle sprawozdania Wydziału krajowego i zamknięcia rachunku z końcem r. 1897 wynosił krajowy fundusz pożyczkowy dla gmin i osób prywatnych na budowę koszar dla wojska, datowany przez Wys. Sejm łączną kwotą 1,391.500 zł. — ct. z końcem r. 1897 1,447.453 „ 65 „
wzrósł więc do tego czasu o 55.953 zł. 65 ct.
przyrósł ten powstał z chwilowych lokacji zapasów gotówki i odsetek zwłoki, płaconych przez strony za spóźnienie spłaty rat pożyczkowych.

Z tego funduszu pozostawała z końcem roku 1897 na pożyczkach u gmin i osób prywatnych kwota 1,414.185 zł. 16 ct.
zapas kasowy wynosił 33.268 „ 49 „

Krajowy fundusz byłego korpusu ochotników wynosił z końcem r. 1897:

dług gminy Gródek w kwocie	45.500 zł. — ct.
zapas kasowy	12.156 „ 3 „
razem	57.656 zł. 3 ct.

Zapas kasowy funduszu pożyczkowego dla gmin lokowany został w funduszu krajowym na 3%, zapas zaś kasowy funduszu byłego korpusu ochotników ulokowany jest w Banku krajowym na rachunek bieżący na 4%.

W r. 1898 wypłacono do chwili zamknięcia sprawozdania dalsze pożyczki w kwocie 77.500 zł., zaś po temże gminie Rzeszów w kwocie 50.000 zł. w. a., więc razem 127.500 zł. w. a., pozostała jeszcze do wypłaty w r. 1898 gminie Tarnów kwota 50.000 zł. dotąd niezadana, na pokrycie której służyć miał zapas kasowy około 23.800 zł. i należności w ratach w r. 1898 płatnych w kwocie około 17.600 zł., razem około 41.400 zł. wal. austr.

Zestawienie powyższe wykazuje, że rzeczywiste potrzeby w r. 1898 zostały wprowadzie w zupełności pokryte z wpływów — a nadto pozostał jeszcze zapas kasowy w kwocie około 23.800 zł. w. a. i należności od gmin około 17.600 zł. — że jednak kwota pożyczkowa przez gminę Tarnów nie podniesiona 50.000 zł., na wypłatę której dochody z r. 1898 miały wystarczyć, nie znajduje w tychże zupełnego pokrycia, tak iż brakująca kwota około 8.600 zł. w. a. będzie musiała być wypłaconą z wpływów r. 1899, przeznaczonych na wypłatę przyrzeczonych dla innych gmin pożyczek w tym roku do wypłaty przypadających.

Pokrycie niedoborów z poprzednich lat z wpływów lat następnych nie może być uważane za pokrycie rzeczywiste, niedobór z r. 1898 przenosić się będzie z roku na rok, a wzrastać może, jeżeliby nie wszystkie gminy uiszczaly spłaty w terminach ustanowionych,

jak to doświadczone przy gminie Trembowla, która zalega z ratami od 1. lipca 1897 do końca r. 1898 kwotę 13.425 zł. wynoszącemi, lub jeżeli jak gminie Rzeszów, z powodu nieobjęcia przez zarząd wojskowy koszar zbudowanych, termin rozpoczęcia spłaty rat pożyczkowych będzie musiał być odroczone, a skutkiem tego fundusz na wypłatę przyrzeczonych pożyczek przeznaczony zostanie uszczuplony.

Komisya administracyjna podnosi, że jakkolwiek W. Sejm uchwałą z 30. stycznia 1897 wstawił na pokrycie niedoboru funduszu pożyczkowego na budowę koszar do budżetu krajowego na r. 1897 kwotę 111.500 zł. — wypłacono w tym roku pożyczki tylko w kwocie 146.500 zł. w. a. a już w roku 1898 zabrakło, jak wyżej nadmieniono, do pokrycia pożyczek w tym roku płatnych około 8.600 zł., a nadto że pożyczki nie zrealizowane do końca r. 1897 wynosiły kwotę 682.500 zł.
a w roku 1898 wzrosły do kwoty 985.000 „
zwiększyły się zatem o 302.500 zł.
choć Wydział kr. odmówił gminom Sanok i Rzeszów pożyczki wynoszące łącznie 350.000 zł. w. a.

Z porównania sprawozdań Wydziału krajowego dawniejszych z ostatniem W. Sejmowi przedłożonem, doszła komisya administracyjna do przekonania, znajdującego w powyższych cyfrach wymowny dowód, że żądania wojskowości o budowę nowych koszar nie ustają, lecz się mnożą, tudzież że nie prędko się skończą.

Skutkiem tego mnożą się także żądania gmin o nowe pożyczki na budowę — i na żądane przez wojskowość rozszerzenia i to w ostatnich latach pobudowanych koszar, a Wydział kraj. zmuszony dla braku funduszy żądaniom tym odmawiać, zaś termin wypłaty przyrzeczonych pożyczek co raz późniejsze wyznaczać, tak iż doszedł już do końca r. 1910, do którego fundusz pożyczkowy w zupełności jest wyczerpany.

Komisya administracyjna zwraca także uwagę na to, że jakkolwiek W. Sejm uchwałą z dnia 8. lutego 1895 sankcyonowaną Najwyższem postanowieniem z 25. września 1895 upoważnił Wydział kraj., ażeby w braku zasobów w krajowym funduszu pożyczkowym na budowę koszar dla wojska, w razie koniecznej potrzeby, wydawał gminom promesy na pożyczki płatne z pomienionego funduszu w latach późniejszych, ażeby promesy na pożyczki w drodze eskontu realizowane w razie potrzeby poręczał imieniem kraju, tudzież by odsetki, jakie wskutek zeskontowania takich promes opłacane będą, pokrywał z krajowego funduszu pożyczkowego na budowę koszar dla wojska, a jako dotacyę tego funduszu wstawiał odpowiednie kwoty odsetek do corocznego budżetu funduszu krajowego.

Wydział kraj. dla zaoszczędzenia funduszu krajowego, wydaje gminom i osobom prywatnym promesy na pożyczki na budowę koszar, w późniejszych latach płatne, wkładając na nie obowiązek ponoszenia kosztów eskontowania promes, co Komisya administr. w spra wozdaniu zeszłorocznem wprawdzie nietylko za odpowiednie uznała, ale także na przyszłość zaleciła, co jednak znacznie podwyższa dla gmin koszta budowy koszar.

Pożyczki na budowę koszar dla wojska dotąd z krajowego funduszu pożyczkowego i z funduszu b. korpusu ochotników gminom wydane wynoszą	2,444.450 zł.
promesy wydane wynoszą	985.000 „
na budowę koszar krajowych wydano	1,535.840 „
jeżeli się do tych cyfr doliczy koszta budowy koszar przez gminy (z wyłączeniem miast Krakowa i Lwowa) poniesione przeszło	3,000.000 „
przedstawiają koszta budowy koszar dla wojska kwotę	7,965.290 „
a z doliczeniem kwoty żądanej przez c. i k. Komendę XI. korpusu na budowę krytej ujeżdżalni, o której poniżej mowa	40.000 „
łącną kwotę	8,005.290 zł.

Gdy krajowy fundusz pożyczkowy dla gmin na budowę koszar pożyczkami przyrzeczonemi do końca roku 1910 jest wyczerpany — a kraj nie może ani na dalszą dotacyę tego funduszu ani na budowę koszar krajowych żadnych więcej ponosić ofiar. — przeto zachodzi zdaniem Komisji administracyjnej poważna i uzasadniona obawa, iż Wydział kraj. nie będzie mógł wydawać dalszych przyrzeczeń pożyczek.

Odwolując się do wywodów w swoich sprawozdaniach Wys. Sejmowi w poprzednich latach przedłożonych objętych, mniema Komisya administracyjna, iż należy ponownie uchwałą W. Sejmu z 5. kwietnia 1892 i 8. lutego 1895 domagającą się zasiłku z c. k. Skarbu na budowę koszar dla gmin a względnie dla kraju, chociaż żądaniu temu wedle reskryptu c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 20. kwietnia 1897 l. 32725 odmówiono

a zarazem polecić Wydziałowi kraj., ażeby przeprowadził rokowania z c. k. Rządem w celu korzystnego załatwienia uchwał W. Sejmu z dnia 15. stycznia 1896 i 9 stycznia 1898 żądających, aby koszta budowy koszar na pomieszczenie nowych oddziałów wojska potrzebnych, pokrywał Skarb Państwa, za poborem opłaty za pomieszczenie wojska w tak zbudowanych koszarach ze Skarbu wojskowego, na co dotąd niema odpowiedzi.

Fakt, że fundusz koszarowy do końca r. 1910 wyczerpany, dalszych promes pożyczek dla gmin wydawać nie może, że fundusz krajowy przeciążony nad miarę wydatkami na inne cele koniecznymi, ani budowy koszar na własny rachunek podejmować, ani też funduszu pożyczkowego na budowę koszar dla gmin przeznaczonego, dalszemi dotacjami zasilać nie jest w możności, powinno przekonać c. k. Ministerstwo obrony krajowej, iż zachodzi przewidziany w §. 5. ustawy z 25. czerwca 1895 Nr. 100 Dz. u. p. wy-padek, w którym Państwo nowe koszary za wynagrodzeniem w tej ustawie oznaczonem ma dostarczać — że grzeszy przeciw zasadom słuszności i sprawiedliwości, żądać od naszego kraju, który udowodnił do ostatecznych granic a nawet nad możność ofiarności swoją dla potrzeb wojskowych, dalszych ofiar na cele, które w interesie całego Państwa są potrzebne, a zatem przez Państwo ponoszone być powinny.

Prośbom gminy Kołomyja o chwilową pożyczkę 10,000 zł., gminy Sanok o pożyczkę 150,000 zł. i prośbie gminy Rzeszów o pożyczkę 200,000 zł. w. a. na budowę szpitala garnizonowego Wydział krajowy odmówił.

Co do tej ostatniej pożyczki odniosła się c. k. komenda X. korpusu w Przemyśle do c. k. Namiestnictwa o zażądanie od kraju bezwarunkowego dostarczenia potrzebnego w Rzeszowie szpitala i o wyznaczenie do tego celu komisji lokalnej.

W odpowiedzi na tę odezwę oświadczył się Wydział kraj. stanowczo przeciw udzieleniu gminie Rzeszów potrzebnej na budowę tego szpitala pożyczki, jak niemniej przeciw podjęciu tej budowy przez kraj — dodając, iż nie mógłby wysłać swoich delegatów do żądanej przez c. k. Komendę X. korpusu komisji lokalnej.

Zarazem zastrzegł się Wydział kraj. przeciw twierdzeniu o bezwarunkowym w tym względzie obowiązku kraju, uzasadniając zastrzeżenie uwagą, że skoro w myśl postanowienia 2. ustępu §. 23 ustawy kwaterunkowej z 11. czerwca 1879 Nr. 93 Dz. u. p. Wy-soki Sejm ustanowił uchwałą z dnia 11. stycznia 1888 osobny fundusz w wysokości jednego miliona zł., przeznaczony na udzielanie pożyczek na budowę koszar dla stałej załogi w kraju, postanowił temsamem, że niebezpośrednio Wydział kr. ma się zajmować dostarczaniem pomieszczenia dla wojska, lecz dostarczanie to odbywać się ma za pomocą pożyczek dla tych, którzyby się tego podjęli, tudzież, że jak zresztą dowodzą motywa projektu rządowego o zmianę ustawy kwaterunkowej, kraj wbrew woli swej reprezentacyi, nie może być zniewolony do wykonania jakiegokolwiek budowy wojskowej.

Komisya administracyjna godzi się w zupełności z tem zdaniem Wydziału kraj., a podnosi na tej samej podstawie, że także gminy do budowy koszar dla wojska zmuszone być nie mogą, jeżeli im potrzebne na ten cel pożyczki bezprocentowe nie będą udzielane — i sądzi, że w obec tego faktycznego i prawnego stanu rzeczy uchwalenie powyżej wskazanych rezolucyi jest tem bardziej wskazane.

Co się dotyczy krajowego funduszu koszar krajowych, wszystkie wedle zesłorocznego sprawozdania Wydziału kraj. jeszcze w toku będące sprawy — załatwione zostały w sposób następujący.

Żądaniu o przeniesienie gminy Mosty wielkie do 6, a gminy Trembowla do 5 klasy wojskowej taryfy czynszowej odmówiło c. k. Ministerstwo Obrony krajowej w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu, wedle zawiadomienia c. k. Namiestnictwa z dnia 21. stycznia 1898 L. 6548, z odwołaniem się do postanowienia noweli do ustawy kwaterunkowej z dnia 25. czerwca 1895 Nr. 100 Dz. u. p. (§. 30), wedle którego terażniejsza taryfa czynszowa do końca r. 1900 ma obowiązywać; przy układaniu więc taryfy tej na czas od 1. stycznia 1901 będzie Wydział kraj. miał sposobność żądać przeniesienia tych dwóch gmin do wyższej klasy taryfy czynszowej, z której to sposobności, komisya administracyjna jest o tem przekona, Wydział kraj. zrobi użytek.

Chcąc w części spełnić przyrzeczenie c. i k. komendy XI. Korpusu w czasie rokowań o budowę koszar krajowych uczynione, o którym Wydział kraj. odezwą c. k. Namiestnictwa z dnia 1. maja 1895 l. 4530 został zawiadomiony, mianowicie, iż życzenie dotyczące podwyższenia wynagrodzenia kwaterowego dla gmin Mosty wielkie i Trembowla będzie o ile możności uwzględnione i że kraj z powodu budowy koszar na straty nara-

zony nie będzie, — wystósowała rzeczona komenda na podstawie reskryptu c. i k. państwowego Ministerstwa wojny z 26. lutego 1898 L. 4361/97, Oddział II. do Wydziału kraj. pismem z dnia 9. marca 1898 I. L. 1282 propozycję potubdwanego załatwienia wszystkich w toku będących spraw, proponując:

1. obniżenie kosztów utrzymania kószar z umówionych $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy na $\frac{1}{2}\%$.

2. podwyższenie wynagrodzenia za koszary krajowe, zamiast żądanego przez Wydział kraj. o 1099 zł. 65 ct., o roczną kwotę 679 zł. 9 ct. w zamian za doraźną zapłatę kwoty 39.000 zł., zatrzymanej tytułem odsetek biernych od pożyczki $1\frac{1}{2}$ miliona zł. wal. austr.

Tym samym reskrytem przyjęło c. i k. Ministerstwo wojny zmianę umowy z Wydziałem kraj. co do utrzymania kuźni na Wulce i wynagrodzenia za nie, zawartej w ten sposób, iż Zarząd wojskowy przyjął na siebie obowiązek utrzymania tej kuźni, a płacić będzie jako wynagrodzenie 5% kosztów budowy — podczas gdy wedle pierwotnej umowy Zarząd wojskowy płacić miał 6% kosztów budowy jako wynagrodzenie, a Wydział kraj. miał kuźnię utrzymywać.

Obniżenie kosztów utrzymania koszar o $\frac{1}{4}\%$ przedstawia przy kosztach budowy przyjętych w przybliżeniu na 1,423.000 zł. podwyższenie dochodu o 3558 zł. rocznie.

Podwyższenie wynagrodzenia za koszary, zamiast żądanego przez Wydział kraj. o 1099 zł. 65 ct. o kwotę 679 zł. 9 ct. jest mniejsze o 420 zł. 56 ct. w. a. Kwota ta obejmuje 357 zł. 70 ct., którą Wydział kraj. żądał za dostarczone niektóre ubikacje w większych rozmiarach — zaś reszta 62 zł. 86 ct. składa się z czterech drobniejszych pozycji.

Kwota 357 zł. 70 ct. nie została przyznana, albowiem powiększenie pojedynczych ubikacji jest tego rodzaju, że nie wystarcza na pomieszczenie choćby jednego żołnierza więcej, — powód zdaniem Komisji administracyjnej usprawiedliwiający odmowę.

Kwota 62 zł. 86 ct., której pierwotnie całkiem nie przyznano, przyznana została w większej części w podwyższeniu wynagrodzenia o 679 zł. 9 ct. w. a.

Z powodu że w żądanej przez wojskowość kwocie 39.000 zł. w. a. mieścił się wydatek w kwocie 3.160 zł. w. a. poprzednimi pismami komendy już uznany i przyjęty — oświadczył Wydział kraj. uchwałą z 18. marca 1898 L. 15698 c. i k. komendzie XI. korpusu, iż skłonny jest pod powyższymi warunkami wypłacić kwotę 35.840 zł. w. a. i przedstawić W. Sejmowi odpowiedni wniosek, celem uzyskania potrzebnego kredytu i zażądał wypłaty przyznanej nadwyżki wynagrodzenia o rocznych 679 zł. 9 ct. w. a.

Na to oświadczenie upoważniło c. i k. Państwowe Ministerstwo wojny, w przypuszczeniu, że kwota 35.840 zł. w. a. zostanie wypłacona, reskrytem z 14. maja 1898. Oddz. II. L. 1959 c. i k. Intendanturę XI. korpusu do wydania Wydziałowi kr. nowych sprostowanych wykazów wynagrodzeń, i do wypłacenia nadwyżki przyznanej za czas od 1. września 1896 do 30. czerwca 1898 należnej w kwocie 1215 zł. 75 ct. w. a., którą Wydział kraj. już odebrał.

Nadto przyznaniem zostało już po zamknięciu sprawozdania Wydziału kraj. wynagrodzenie za dostarczone pomieszczenia na rekwizyta pożarne przy szpitalu wojskowym w Zaleszczykach w rocznej kwocie 42 zł. w. a.

Wedle sprostowanych wykazów wynosi wynagrodzenie roczne za wszystkie krajowe koszary 71.079 zł. 23 ct., a po potrąceniu:

a) $\frac{1}{2}\%$ kosztów budowy na konserwację	7.115 zł.
b) na asekurację	2.000 „
razem.	9.115 zł. — ct.

pozostały czysty dochód	61.964 zł. 23 ct.
zaś z doliczeniem wynagrodzenia za dostarczone pomieszczenie dla rekwizytów pożarnych przy szpitalu w Zaleszczykach w kwocie	42 zł. — ct.
łącznie kwotę	62.006 zł. — ct.

Dochód ten przewyższa odsetki 4% od kapitału $1\frac{1}{2}$ miliona zł. o kwotę 2.006 zł. a w porównaniu z pierwotnie przyznaniem wynagrodzeniem, wynoszącem po potrąceniu $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy, na utrzymanie budynków 10.673 zł. i wydatku na asekurację 2.000 zł. podwyższony został o 4.279 zł. w. a.

Rezultat ten, zasługujących na uznanie starań Wydziału kraj. uważa komisya administracyjna za zadawalniający, tem więcej gdy odsetki od kwoty 35.840 zł. wypłacić się mającej administracji wojskowej po 4% wynoszą tylko 1.433 zł. 60 ct., tak iż z powiększonego dochodu pozostaje po potrąceniu tych odsetek kwota 2.845 zł. 40 ct. a. w., która służyć może na amortyzację tego kapitału.

W celu uzyskania kredytu na wypłatę wojskowości powyższej kwoty, wstawił Wydział krajowy w preliminarzu funduszu koszar krajowych na r. 1899. Wys. Sejmowi przedłożonym w rubr. V. poz. 5. kwotę 35.840 zł. w. a. z wnioskiem o upoważnienie do wypłaty owej; zaś na częściowe umorzenie pożyczki zaciągniętej w. c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego, nie jak zapowiedział w zeszlórocznym przez W. Sejm do wiadomości przyjętem sprawozdaniu, wyższą kwotę lecz kwotę 40.000 zł. w. a.

Jako dotację z funduszu krajowego dla funduszu krajowych koszar wstawił Wydział krajowy na mocy uchwały Wys. Sejmu z 8. lutego 1898 pełną sumę odsetek od nie spłaconej reszty kapitału pożyczkowego c. k. galic. funduszowi propinacyjnemu należącą w kwocie 55.600 zł. w. a. do budżetu krajowego na r. 1899 w Rubr. XVII. poz. 427 wydatków.

Zaznaczyć wreszcie należy, że kwestya sporna, od którego czasu płaconem być ma wynagrodzenie za szpital wojskowy w Zaleszczykach, oddany wojskowości dnia 25. i 26. sierpnia 1897, załatwioną została; że skutkiem przedstawienia Wydziału krajowego przyznało c. i k. państwowe Ministerstwo wojny reskryptem z 28. lipca 1898 l. 3.121 Oddz. II. wynagrodzenie od dnia 1. listopada 1897.

Wynagrodzenie za wszystkie krajowe koszary zostało zatem ostatecznie stale unormowane.

Po zamknięciu sprawozdania otrzymał Wydział krajowy na ręce Ekscelencyi hr. Marszałka od c. i k. Komendanta XI. korpusu odezwę z 15. grudnia 1898 l. prez. 2.030, w której przedstawiając konieczną i nagłą potrzebę wybudowania kosztem 40.000 zł. krytej ujeżdżalni w koszarach Cesarza Franciszka Józefa dla konnicy na Wulce (we Lwowie) uprasza o wyjednanie funduszu na tę budowę potrzebnego, za omówić się mającym na podstawie ustawy kwaterekowej o procentowaniu kosztów budowy.

Uznając potrzebę tej budowy i chcąc dać nowy dowód ofiarności kraju dla potrzeb wojskowych, oświadczył Wydział krajowy w odpowiedzi na powyższą odezwę na mocy uchwały z dnia 23. grudnia 1898 LW. 79.731. c. i k. komendzie XI. korpusu, iż mimo zupełnego wyczerpania wszelkich funduszy, gotów W. Sejmowi przedłożyć wniosek na wypłacenie w lipcu 1900 r. kwoty 40.000 zł. w. a. z bieżących dochodów funduszu krajowych koszar pod warunkami że wojskowość:

1. sporządzi sama własnym kosztem plany;
2. sama wykona budowę, oddając Wydziałowi kraj. inwentaryalnie a Wydział kraj. odda takową wojskowości do użytku na cały czas, na który oddane zostały krajowe koszary (do 31. sierpnia 1921)
3. sama wyłącznie swoim kosztem utrzymywać będzie tę ujeżdżalnię; nareszcie
4. płacić będzie wynagrodzenie w wysokości 6% odsetek od kapitału budowy 40.000 zł. w. a. w półrocznych ratach po 1.200 zł. w. a. począwszy od 1. stycznia 1901 i udzielił teje równocześnie projekt umowy zawrzeć się mającej, w którym zastrzegł także, iż razem z wykonaną budową rachunek kosztów budowy Wydziałowi kraj. ma być oddany.

Na to oświadczenie odpowiedział c. i k. komendant XI. korpusu pismem z dnia 23. stycznia 1899 Nr. prez. 138, w którym dziękując gorącemi wyrazy za poparcie życzenia jego co do budowy krytej ujeżdżalni, wyraża nadzieję, że sprawiedliwe ocenienie stanu rzeczy i wielka uprzejmość Wydziału kraj. pozwalają mu spodziewać się, że sprawa ta pożądana odniesie skutek, a sprawia mu przyjemność, iż może przedłożyć c. i k. państwowemu Ministerstwu wojny odpowiednie wnioski.

Skutkiem użycia z dochodów funduszu krajowych koszar kwoty 40.000 zł. na budowę krytej ujeżdżalni, nie będzie spłata 1½ milionowej pożyczki przenosić w r. 1900 zwykłej kwoty 40.000 zł. w. a.

Komisya administracyjna przekonawszy się z aktów Wydziału kraj., że budowa krytej ujeżdżalni przy koszarach Cesarza Franciszka Józefa dla konnicy na Wulce, była już przy rokowaniach o budowę krajowych koszar wzięta do programu, że jednak c. i k. państwowe Ministerstwo wojny odstąpiło wówczas na razie od żądania budowy tej ujeżdżalni do czasu, aż najnaglejsze potrzeby co do budowy koszar krajowych zaspokojone

zostaną, a mając na uwadze, że budowa tej ujeżdżalni stała się nagląco potrzebną, że budowa onej kosztem Państwa na gruncie będącym własnością kraju, jest niemożliwą, wyraża zdanie, iż dostarczenie funduszu 40.000 zł. na budowę żądanej krytej ujeżdżalni zależy się, nie tylko ze względu, iż oprocentowanie 6% jest korzystne, ale także na okoliczność, że udowodniona ponownie tym czynem ofiarność kraju, może wpłynąć dodatnio na uwzględnienie żądań W. Sejmu — przedstawia W. Sejmowi do uchwalenia wnioski upoważniający Wydział kraj. do zawarcia z Zarządem wojskowym umowy co do budowy krytej ujeżdżalni pod warunkami uchwałą Wydziału kraj. z dnia 23. grudnia 1898 L. W. 79.731 określonymi i do wypłacenia w lipcu 1900 r. z dochodów bieżących funduszy krajowych koszar kwoty 40.000 zł. na budowę tej ujeżdżalni.

Na podstawie powyższych wywodów Komisya administracyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o administracji krajowych funduszy pożyczkowych na budowę koszar dla wojska, za czas od 1. listopada 1897 do 30. września 1898 przyjmuje się do wiadomości.

2. Sejm ponawiając swą rezolucję z 5. kwietnia 1892 wzywa ponownie ck. Rząd o zasiłek ze Skarbu Państwa dla gmin względnie dla kraju na budowę koszar dla wojska.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby czuwał nad korzystnym załatwieniem uchwały z dnia 15. stycznia 1895, względnie z 29 stycznia 1898, dotyczącej pokrywania kosztów budowy koszar na pomieszczenie nowych oddziałów wojska potrzebnych ze Skarbu Państwa, za poborem opłaty za takie koszary ze Skarbu wojskowego.

4. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia imieniem funduszu krajowego z c. i k. państwem Ministerstwem wojny umowy o budowę krytej ujeżdżalni przy koszarach Cesarza Franciszka Józefa dla konnicy na Wulce, pod warunkami w uchwale Wydziału krajowego z dnia 23. grudnia 1898. LW. 79.731 wyszczególnionymi — i do wstawienia do budżetu funduszu krajowego koszar na rok 1900, kwoty 40.000 zł. w. a. z dochodów bieżących tego funduszu wypłacić się mającej.

Lwów dnia 26. lutego 1899.

Zastępca przewodniczącego:

Wodzicki.

Sprawozdawca:

Dworski.